

**TOELICHTING EN ACHTERGRONDEN BIJ DE
TOETSINGSCRITEIA VOOR CVT'S GEVANGENISWEZEN**

oktober 2014

Inleiding

Deze notitie is een handreiking aan de commissies van toezicht (CvT's) bij het uitvoeren van hun toezichthoudende taak. Ze wordt de commissies van toezicht bij de justitiële inrichtingen aangeboden door de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (de Raad). Bij de totstandkoming van deze notitie heeft de RSJ overleg gevoerd met de Klankbordgroep Commissies van Toezicht (de Klankbordgroep).

De Raad bevordert in het kader van zijn adviserende functie dat informatie van CvT's bijdraagt aan het signaleren van landelijke trends in de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen. Deze opdracht vloeit voort uit een in 2006 door de Tweede Kamer uitgesproken wens.¹ Dit vraagt erom dat deze informatie systematisch wordt verzameld en gerapporteerd.

De Klankbordgroep heeft als doel verdere verdieping en professionalisering van de commissies te bevorderen. De Klankbordgroep bestaat uit vertegenwoordigers van CvT's uit de verschillende sectoren van de Dienst Justitiële Inrichtingen: gevangeniswezen, justitiële jeugdinrichtingen, forensische zorg en vreemdelingenbewaring. Zij fungeert als belangenbehartiger van de CvT's en kan daarnaast optreden als vertegenwoordiger van de commissies in gevallen waarin derden, die op enigerlei wijze zijn betrokken bij de taak van de Commissie van Toezicht een landelijk aanspreekpunt behoeven.

Activiteiten van de Raad en de Klankbordgroep sluiten aan bij het streven van CvT's tot verdere professionalisering van hun functioneren. De (toenmalige) Inspectie voor de Sanctietoepassing² deed hiertoe aanbevelingen in het rapport 'Werkwijze van de CvT's' (2009), dat mede aanleiding was voor het oprichten van de Klankbordgroep. De Raad en de Klankbordgroep voeren periodiek overleg over relevante ontwikkelingen op het terrein van CvT's, informeren elkaar over wederzijdse activiteiten en trekken met inachtneming van de eigen posities in voorkomende gevallen desgewenst gezamenlijk op.

Taakontwikkeling bij CvT's

De toezichtfunctie van de CvT's is in ontwikkeling. Steeds meer commissies verdelen portefeuilles onder de leden en nemen onderwerpen diepgaander onder de loep. Dit blijkt onder meer uit jaarverslagen van CvT's en uit persoonlijke contacten tussen leden en medewerkers van de CvT's, de kbg en de Raad.

De Raad heeft de CvT's in 2008 een toezichtkader aangeboden waarmee de CvT's hun toezichtactiviteiten nader kunnen vormgeven.³ De Raad heeft vervolgens, nadat CvT's de wens daartoe kenbaar maakten, aangeboden om toetsingscriteria te ontwikkelen die CvT's als hulpmiddel kunnen hanteren om het functioneren van een justitiële inrichting te beoordelen. In 2010 is een eerste concept van dergelijke toetsingscriteria beschikbaar

- ¹ De motie Weekers – Çörüz d.d. 23 februari 2006, Kamerstukken II 30161 no. 10 spreekt over "een stimulerende rol ten opzichte van de lokale commissies van toezicht in het kader van de adviestaak van de Raad".
- ² De ISt is inmiddels opgegaan in de Inspectie voor Veiligheid en Justitie (IV&J).
- ³ Te vinden op: http://www.commissievantoezicht.nl/praktische_informatie/informatiemap_nieuwe_leden/algemene_informatie/ en http://www.rsj.nl/over_de_raad/Commissies_van_toezicht/.

gekomen voor de CvT's bij de justitiële jeugdinrichtingen (jji's).

Deze notitie gaat eerst in op het karakter, het belang en de reikwijdte van het toezicht door CvT's en op de werkwijze die CvT's daarbij kunnen hanteren.

In het tweede deel van de notitie komt de wenselijkheid aan de orde van een landelijke set van toetsingscriteria waarvan CvT's bij hun toezicht gebruik kunnen maken.

Het bijzondere karakter van het toezicht door CvT's

Naast commissies van toezicht zijn er andere instanties die toezicht houden op de gang van zaken in een penitentiaire inrichting. Zo licht de Inspectie voor Veiligheid en Justitie (IV&J) penitentiaire inrichtingen regelmatig integraal door en verricht zij daarnaast incident- en thematisch onderzoek. Verder zijn er inspecties die specifieke aspecten van penitentiaire inrichtingen toetsen, zoals de Inspectie voor de Gezondheidszorg (v.w.b. de [psycho-] medische zorg aan gedetineerden).

In verhouding tot andere toezichthouders neemt de CvT een bijzondere positie in door het maatschappelijk karakter van het toezicht en door de combinatie ervan met andere taken.

Maatschappelijk karakter van het toezicht

De vergaande beperking van de vrijheid en rechten van gedetineerde burgers maakt dat zij erop mogen rekenen dat er vanuit de vrije maatschappij op wordt toegezien dat de overheid zich met zorg en correct jegens hen gedraagt. De CvT bestaat uit burgers die (veelal) afkomstig zijn uit of verbonden zijn met de regio waar de inrichting zich bevindt.⁴ De leden stellen zich vrijwillig beschikbaar en zijn onafhankelijk van de overheidsorganisaties die zijn belast met de tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen. Personen van wie de onafhankelijkheid of onpartijdigheid in het geding zou kunnen komen door hun positie of door de aard van hun werk, zijn uitgesloten van benoeming in de commissie.

Samenhang met andere taken

Het toezicht is te onderscheiden van beide andere taken van een commissie van toezicht: rechtspraak (beklag van een ingeslotene tegen een beslissing van de directeur) en advisering (aan de inrichtingsdirecteur, aan de minister van Veiligheid en Justitie en/of aan de RSJ). Deze combinatie van taken biedt grote voordelen. De rechtsprekende (en bemiddelende) taak bij klachten en conflicten van gedetineerden verschaft de leden van een CvT een bijzondere invalshoek om de bejegening en de rechtspositie van gedetineerden te beoordelen. Zo kunnen bijvoorbeeld regelmatig terugkerende klachten een signaal zijn van misstanden binnen de inrichting.

Daarnaast bieden de regelmatige bezoeken van de maandcommissaris aan de inrichting de gelegenheid om het reilen en zeilen daarvan direct waar te nemen. Geen andere toezichthouder is zo vaak, op zoveel plaatsen en in zoveel situaties in een inrichting aanwezig.

Door dit alles heeft de CvT een duidelijke meerwaarde ten opzichte van andere vormen van

⁴ Een landelijk werkende commissie is de Commissie van Toezicht DV&O. Deze op 19 juli 2010 door de Minister van Justitie ingestelde CvT heeft een toezichthoudende taak op alle vervoersbewegingen onder de verantwoordelijkheid van DJI van alle personen die vallen onder de reikwijdte van de Pbw, de Bjj en de Bvt.

toezicht op de omstandigheden waarin straffen en maatregelen in penitentiaire inrichtingen ten uitvoer worden gelegd. Het is zaak deze meerwaarde zo goed mogelijk te benutten. In de eerste plaats binnen de inrichting maar daarnaast ook met doorwerking in het landelijke beleid van de DJI. Elke CvT kan bevindingen en aanbevelingen onder de aandacht brengen van de minister van V&J. Een goede en wellicht krachtigere manier om lokaal gesignaleerde problematiek landelijk aan de orde te stellen is via de Raad, die de minister op dit terrein gevraagd en ongevraagd adviseert.

Ontwikkeling van het toezicht door CvT's

De opdracht aan CvT's om toezicht te houden op het functioneren van penitentiaire inrichtingen is in algemene termen vastgelegd in de Penitentiaire beginselenwet (Pbw): *'De commissie van toezicht heeft tot taak....toezicht te houden op de wijze van tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming in de inrichting of afdeling'* (art. 7, lid 2, onder a Pbw). Maar wat wordt in algemene termen onder toezicht verstaan? De kabinetsnota *'Een kaderstellende Visie op Toezicht'* omschrijft toezicht als volgt⁵:

Het verzamelen van informatie over de vraag of een handeling of zaak voldoet aan de daaraan gestelde eisen, het zich daarna vormen van een oordeel daarover en het eventueel naar aanleiding daarvan interveniëren.

In het al genoemde onderzoeksrapport *'Werkwijze commissies van toezicht'* stelt de Ist onder meer vast dat er grote verschillen zijn in de manier waarop CvT's invulling geven aan hun toezichttaak. Bij een groot aantal commissies bestond het *toezicht 'voornamelijk uit reguliere bezoeken van de maandcommissaris.....Een aantal CvT's gaat een stap verder. Er worden portefeuilles toegekend aan commissieleden en er wordt gewerkt aan een toetsingskader'* (blz. 10).

In zijn beleidsreactie aan de Tweede Kamer van 19 maart 2009 onderschrijft de Staatssecretaris van Justitie de noodzaak om de toezichthoudende taak van de CvT's te versterken en verwijst hij naar de inhoudelijk coördinerende rol van de Raad daarbij. Naast het inspectierapport van de Ist en de opdracht van de Tweede Kamer is er nog een andere aanleiding om de toezichthoudende taak van de CvT's te versterken. In oktober 2010 heeft Nederland het Facultatief Protocol bij het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontorende behandeling of bestraffing⁶ van de Verenigde Naties geratificeerd. Dit protocol vereist dat de deelnemende landen beschikken over een zogenaamd nationaal preventiemechanisme om toezicht te houden op plaatsen van detentie. De Nederlandse regering heeft er in dat verband op gewezen dat *'het toezicht op nationaal niveau is gewaarborgd door verschillende inspectiecommissies en commissies van toezicht, die als nationaal preventief mechanisme als bedoeld in het Protocol kunnen worden aangemerkt'* (Kamerstukken 2008/09, 31 797 (R1871) nr. 7). De Klankbordgroep

⁵ Deze Visie dateert van 2001 en is in 2005 vernieuwd: *'Minder last, meer effect; zes principes van goed toezicht'*; ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties; 2005

⁶ De Engelse benaming van dit protocol is: *Optional Protocol to the Convention against Torture*, kortweg OP-CAT.

speelt als 'toehoorder bij het NPM-overleg'⁷ een rol bij dit preventieve toezicht, waarbij zij vanzelfsprekend terugvalt op waarnemingen van afzonderlijke CvT's.

Als laatste mogen in dit verband de bezuinigingsmaatregelen in het gevangeniswezen en de consequenties van het Masterplan DJI van 2014 niet onvermeld blijven. De spanningen die de geplande ombuigingen bij zowel de gedetineerden als het personeel zullen oproepen, vergen ook van de CvT's bijzondere waakzaamheid.

Het toezichtdomein van CvT's

De Penitentiaire beginselenwet bepaalt dat het maatschappelijk toezicht door de CvT's is gericht op *'de wijze van tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming in de inrichting of afdeling'* (art. 7, lid 2, onder a Pbw).

Dit is een zeer algemene formulering. Immers, vrijwel alles wat zich in een penitentiaire inrichting afspeelt, heeft direct of indirect te maken met de tenuitvoerlegging van vrijheidsbeneming. In het toezichtkader heeft de Raad het domein van het toezicht nader ingeperkt tot de rechtspositie en bejegening van gedetineerden. Het begrip bejegening wordt hierbij dan wel ruim genomen: onder bejegening verstaat de Raad *'alles wat de gedetineerde als zodanig ten deel valt of ten deel zou moeten vallen. Daaronder valt bijvoorbeeld ook het aanbod aan resocialisatieactiviteiten. Beleid en beheer in de inrichting vormen niet zelfstandig onderwerp van toezicht, maar worden, waar relevant, gezien vanuit hun consequenties voor de bejegening'* (o.c. 2008, blz. 10).

Bovengenoemde aspecten van het functioneren van een inrichting zijn ook onderwerp van toezicht door inspecties, in het bijzonder de Inspectie voor Veiligheid en Justitie (IV&J). De IV&J onderscheidt de volgende toezichtaspecten:

1. Rechtspositie
2. Omgang met gedetineerden
3. Interne veiligheid
4. Maatschappijbeveiliging
5. Maatschappelijke re-integratie
6. Personeel en organisatie.

Het toezichtkader van de IV&J omvat dus tevens het aspect maatschappijbeveiliging (= het beperken van het risico dat gedetineerden zich aan de detentie onttrekken). In de toetsingscriteria voor CvT's is dit onderdeel eveneens opgenomen.

Dit hoeft nog niet te betekenen dat een CvT zelf onderzoek doet naar bijvoorbeeld technische beveiligingsvoorzieningen en/of naar de naleving van vaak gedetailleerde veiligheidsvoorschriften. In het toezichtkader (2008) stelt de Raad over een vergelijkbaar onderwerp, nl. brandveiligheid, het volgende:

...Een commissie van toezicht zal niet kunnen zeggen "daar hebben we geen verstand van, dus gaan we er niet over". Maar ligt het in de rede dat de CvT op dit punt zelf

⁷ Het Nederlandse *national preventive mechanism* bestaat uit de IV&J (coördinator), de Inspectie gezondheidszorg, de Inspectie jeugdzorg en de RSJ en (als toehoorders) de Klankbordgroep, de CvT's arrestanten-zorg en de CvT Koninklijke Marechaussee.

waarnemingen doet, conclusies trekt en actie onderneemt? .. Het constateren van een (brand)onveilige situatie vraagt toch wel om ingrijpen. Eenzelfde redenering geldt voor andere 'technische' items. .. Het ligt voor de hand om onderwerpen als deze over te laten aan een instantie die ook in actie kan komen als dat nodig is. De CvT, of de ISt, heeft dan niet verder te gaan dan zich ervan te vergewissen dat de directie regelmatig inspecties op dit vlak laat uitvoeren en het nodige doet met de resultaten daarvan (blz. 9).

De wijze van toezichthouden door CvT's

Minstens zo belangrijk als de vraag waarop het toezicht door CvT's is gericht en welk referentiekader daarbij wordt gehanteerd, is de vraag hoe CvT's hun toezichttaak uitvoeren.

Prioritering

Het feit dat een CvT bestaat uit burgers die zich vrijwillig beschikbaar stellen en die deze taak vervullen naast een reguliere betrekking heeft onder meer tot gevolg dat van een CvT niet kan worden verwacht dat de CvT voortdurend alle aspecten van het functioneren van een inrichting uitputtend onderzoekt en beoordeelt. Daartoe is een CvT eenvoudigweg niet geëquipeerd. Er zullen daarom prioriteiten moeten worden gesteld met betrekking tot de onderwerpen die in een bepaalde periode onderwerp van toezicht zullen zijn. Het ligt voor de hand om dat te doen op basis van een risicoanalyse. De CvT beziet dan op basis van de informatie die haar ter beschikking staat, op welke terreinen de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf bijzondere risico's loopt. De CvT kan deze informatie bijvoorbeeld ontleen aan de klachten van gedetineerden, andere signalen uit de inrichting, eerdere inspectierapportages en door de DJI uitgevoerde surveys onder de gedetineerdenbevolking. De CvT kan de specifieke speerpunten van het toezicht jaarlijks vastleggen in een jaarplan. Bij het bepalen van de toezichtactiviteiten door een CvT is het ook van belang om doublures met het toezicht door andere toezichthoudende instanties te voorkomen, mede om de toezichtlast voor penitentiaire inrichtingen niet te vergroten.

Informatieverzameling

Er zijn verschillende methoden denkbaar om informatie te verkrijgen over een onderwerp van toezicht. Belangrijk daarbij is om niet alleen af te gaan op informatie van gedetineerden die een klaagschrift hebben ingediend of met de maandcommissaris hebben gesproken. Dat zou immers niet alleen een vertekend beeld van de penitentiaire werkelijkheid kunnen geven maar ook een meer reactief dan preventief toezicht opleveren. Ook informatie van andere gedetineerden (bijvoorbeeld via de gedetineerdencommissie), van inrichtingspersoneel, uit schriftelijke documenten, van eventuele relevante externe partijen e.d. is van belang.

Het is een goede zaak dat CvT's hun good practices op dit punt met elkaar uitwisselen. Het creëren en onderhouden van mogelijkheden hiertoe lijkt bij uitstek een taak voor de Klankbordgroep. De jaarlijkse landelijke themadag die de Klankbordgroep voor CvT's organiseert biedt hiervoor een goede gelegenheid.

Aanbevelingen op basis van het toezicht

De CvT zal haar toezichtbevindingen, –conclusies en eventuele aanbevelingen primair overbrengen in het reguliere, rechtstreekse contact dat zij heeft met de directie van de penitentiaire inrichting.

In het jaarverslag kunnen vervolgens de belangrijkste bevindingen, conclusies en aanbevelingen worden vermeld, alsmede de actie die de directie daarop heeft genomen. Het jaarverslag is bij uitstek het medium waarmee de CvT kan communiceren met andere CvT's en met het landelijke niveau (DJI, IV&J en andere inspecties, Raad).

Toetsingscriteria voor commissies van toezicht

Het belang van landelijke toetsingscriteria

Toetsingscriteria specificeren de normen en verwachtingen waaraan de uitvoeringspraktijk in een penitentiaire inrichting wordt getoetst.

CvT's bij de justitiële jeugdinrichtingen (jji's) hebben inmiddels ervaringen opgedaan met een in 2010 aangeboden set van toetsingscriteria. Op verzoek van de Raad is onder auspiciën van de Hogeschool Leiden een beperkt onderzoek gedaan naar het gebruik van deze toetsingscriteria en naar de behoefte daaraan bij CvT's bij penitentiaire inrichtingen.⁸

De criteria hebben volgens de geïnterviewde voorzitters van CvT's bij justitiële jeugdinrichtingen geholpen om tot een portefeuillevordering van toezichtonderwerpen te komen, maar hebben verder niet geleid tot een andere manier van werken. Het toetsingskader wordt vooral nuttig geacht voor nieuwe en niet-juridisch onderlegde commissieleden.

De meerderheid van de zes geïnterviewde voorzitters van CvT's bij penitentiaire inrichtingen *"denkt zeker dat de toetsingscriteria kunnen helpen om de detentieomstandigheden te beoordelen"*. Hieruit zijn de volgende punten naar voren gekomen:

- door de toetsingscriteria is de wet- en regelgeving sneller te vinden;
- door de toetsingscriteria zal gelijke behandeling worden bevorderd;
- door de toetsingscriteria zo op te stellen kan stelselmatiger op punten terug worden gekomen;
- de toetsingscriteria kunnen helpen om heel eenvoudig de onderwerpen te rangschikken; op deze manier kunnen de onderwerpen sneller worden besproken".

Verder is de meerwaarde van een landelijke set toetsingscriteria gelegen in het bevorderen van de objectiviteit van het toezicht. Zonder onderbouwde toetsingscriteria bestaat het risico dat oordelen over het functioneren van een penitentiaire inrichting worden gebaseerd op subjectieve, persoonlijke opvattingen. Objectieve toetsing komt ook de kwaliteit van de advisering van de CvT aan de directeur van de penitentiaire inrichting ten goede.

Een meer eenduidige werkwijze en een meer eenvormige jaarrapportage maken het tenslotte ook mogelijk om landelijke trends te signaleren en daarover de minister te adviseren. Zoals in de inleiding van de notitie is gemeld, heeft de Tweede Kamer daarop aangedrongen.

⁸ Maktouba el Margi, *Toetsingscriteria voor commissies van toezicht*, Hogeschool Leiden, mei 2012. In het kader van het onderzoek zijn o.a. 4 voorzitters geïnterviewd van jji-CvT's en 6 van pi-CvT's.

Bronnen van toetsingscriteria

Toetsingscriteria voor het toezicht op de tenuitvoerlegging van de detentie in penitentiaire inrichtingen kunnen worden ontleend aan (nationale) regelgeving, uitvoeringsregelingen van de Dienst Justitiële Inrichtingen en jurisprudentie van de Raad:

- *nationale wetgeving*
De belangrijkste basis voor het toezicht op penitentiaire inrichtingen vormen de Penitentiaire beginselenwet, de Penitentiaire maatregel en ministeriële regelingen. Daarin zijn de belangrijkste normen voor de detentieomstandigheden vastgelegd in de vorm van rechten voor de gedetineerden en zorgplichten voor de directeurs van de inrichtingen.
- *internationale regelgeving*
Hierbij valt vooral te denken aan het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, de European Prison Rules, de Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners van de Verenigde Naties en de 'standards' van de European Committee for the Prevention of Torture and inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT). Hoewel de European Prison Rules 'slechts' aanbevelingen zijn en worden gerekend tot de zogenaamde 'soft law', heeft de Nederlandse regering zich er achter gesteld. Zij zijn daarom wel degelijk moreel bindend. In de uitspraken van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) winnen de European Prison Rules en de landenrapporten van de CPT bovendien aan betekenis. Voor zover de internationale regels de nationale wetgeving aanvullen of overstijgen, zijn zij dan ook relevant voor het toetsingskader.⁹
- *uitvoeringsregelingen*
Dat een toetsingskader gebaseerd dient te zijn op formele nationale wetgeving, zoals de Penitentiaire beginselenwet en de Penitentiaire maatregel is geen punt van discussie. Er zijn echter ook landelijke uitvoeringsregelingen die een meer specifieke invulling geven van de wettelijke minimumvoorschriften. Een voorbeeld hiervan is het dagprogramma voor veroordeelden in een regime van beperkte gemeenschap. De Penitentiaire maatregel geeft hiervoor een ondergrens aan van 18 uur activiteiten per week. DJI heeft dit echter op minimaal 43 uur per week gesteld. Vooral omdat de Pbw op veel onderdelen weinig specifiek en precies is geformuleerd, kunnen uitvoeringsregelingen ook relevant zijn voor de toetsingscriteria.
- *jurisprudentie Raad*
Een aanbeveling uit het eerdergenoemde onderzoek van de Hogeschool Leiden is om bij de formulering van toetsingscriteria ook belangrijke jurisprudentie uit de beroepsrechtspraak van de Raad te betrekken. Om een voorbeeld te geven, is in de rechtspraak vastgesteld dat bepaalde luchtkooien niet aan de eisen voldoen. Omdat deze jurisprudentie (net als het beleid overigens) zich gaandeweg verder ontwikkelt,

⁹ In het kader van het eerder genoemde onderzoek van de Hogeschool Leiden [zie noot 5] hebben enkele voorzitters van CvT's aangegeven dat internationale regelgeving uit een toetsingskader dient te worden weggelaten, omdat deze regelgeving niet bindend is.

impliceert dit dat het toetsingskader periodiek moet worden aangepast.

Aparte toetsingscriteria voor commissies van toezicht?

Bij het ontwerpen van toetsingscriteria voor CvT's is aangesloten bij het eerder ontwikkelde (en naderhand enkele malen aangepaste) toetsingskader dat de IV&J¹⁰ hanteert bij doorlichtingen van penitentiaire inrichtingen. De belangrijkste overwegingen hierbij waren

- a. CvT's noch IV&J 'bedenken eigen normen'. Omdat CvT's en de IV&J voor hun normen en criteria uit dezelfde bronnen putten, lijkt het niet zinvol om tot afwijkende formuleringen te komen. Dat is ook niet functioneel, omdat het de toezichtpraktijk compliceert door de suggestie dat verschillende toezichthouders de inrichting op dezelfde onderwerpen (bv. regime, bejegening) vanuit verschillende referentiekaders beoordelen;
- b. het toetsingskader van de IV&J algemeen bekend is bij de justitiele inrichtingen;
- c. het hanteren van gelijklopende criteria stelt verschillende toezichthouders beter in staat om elkaars bevindingen en conclusies te vergelijken en te monitoren;
- d. er kan worden 'meegelift' op de periodieke aanpassingen van het toetsingskader van de IV&J aan gewijzigde omstandigheden en nieuwe regelgeving. Het is namelijk voor de Raad noch voor de CvT's praktisch uitvoerbaar een eigen toetsingskader voor CvT's praktisch up-to-date te houden.

Om deze redenen is ervoor gekozen om de *structuur* en de *bronnen* van het toetsingskader van de IV&J te volgen (d.w.z. de indeling in toezichtaspecten en toezichtcriteria), maar niet alle specifieke normen en verwachtingen over te nemen.

¹⁰ Het actuele toetsingskader is te vinden op www.ivenj.nl.